

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Naar Klostermuren brydes

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 485. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann11tom-shoot-idm139885184715952/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

NILS staar et Øjeblik — holdende Ermegaards Hoved op mod sit Bryst — stryger med Haanden sølferdigt over hendes Skulder — fører hendes Fingre amt og ærbødig til sine Mund.

Den Klostermur er brudt — som min Blomst nu brydes skal:
 giv' Gud, jeg aldrig ruses af min Lykke!
 Jeg vogter Dig i Skovens den sommerlyse Hal,
 som mit eneste, mit dyrebare Smykke!

ERMEGAARD.

Bag Murene, som fredes, gror Narretant og Kiv,
 da er det Ret de Gærder at bryde:
 før *nu* kun ud til Frihed min Ære og mit Liv —
 jeg har kun *det*, ej andet, at byde!

PRIORINDEN er trædt frem fra Trægruppens ved Maria-Billedet; gæser over imod de to — udstrækker Armene — siger indrøgende.

Min Datter!

ERMEGAARD hæver sit hoved, griber hendes Hænder.
 Din Velsignelse!

PRIORINDEN. Bed ikke mig om den:

jeg er, som Du, den skrøbelige svage —
 men mister Du i Livet — dit alt — din bedste Ven;

Peger op imod Jomfru Maria.

husk, *dér* er Fred og Lægedom tilbage!

Ermegaard kysser hendes. Priorinden omfavner hende beftigt og søger at drage hende bort fra Junker Nils — idet hun stedse peger paa Maria-Billedet.

Ermegaard river sig løs — flirer over mod Langen, hvorefter Nils Høg staar usaalmodig ventende.

PRIORINDEN.

Bliv!

NILS idet Ermegaard betænker sig.

Kom!

ERMEGAARD til Priorinden. Jeg kan ej i hans Arme. Jeg vil ej! . . .

PRIORINDEN. *Engang* vil Du komme . . . vi kommer *alle!*

ERMEGAARD. O Nils, hører Du, hvad hun siger?

NILS stærkt, idet han peger udteft. Jeg siger: *Livet* venter os . . . vi lyder dets *Bud* — idet vi søger dets *Lykke!*

JUNKER SØREN vægtende, ryster Lovet af sig, rejser sig halvt — rækker ud efter Kanden, som ligger ved hans Side; smiler halsløst — foreslaende ad det hele — og synger:

Vær kun rask, Mand!

hold fast, Mand!

fyld Bæger og Kande det bedste Du kan . . .

Synger igen smilende ned.

PRIORINDEN vender sig hastig fra ham — og knæler for Maria-Billedet — mens Nils Høg og Ermegaard paa Trækons af Langen udstrækker Armene hilsende ned imod hende — indenligt. *Ora — ora — pro nobis!*